

KÆREMÅLSSKRIFT I sagen BS – 33471/2021 - KBH

Byrettens afvisning kæres hermed til Landsretten.
De i det seneste processkrift anførte anbringender fastholdes.
Det har særlig vakt sagsøgers opmærksomhed, at Byretten i sin kendelse skriver:

”Da sagsøgeren nu har nægtet at ændre de nedlagte påstande, afvises sagen på ny med samme begrundelse som anført i rettens kendelse af 14. september 2021. Retten har ikke herved taget stilling til, om forbud ville kunne være nedlagt, hvis manglerne ved påstandene var blevet afhjulpet.”

Byretten indikerer herved, at et forbud muligvis KUNNE være blevet nedlagt, dersom ”manglerne” ved påstandene var blevet afhjulpet.

Det skal gentages, at Østre Landsrets kendelse efterlader det meget bestemte indtryk, at det netop er kravene om forbud og påbud, der vækker anstød. Jeg kan afsløre, at jeg, udover nøje at have gennemgået Retsplejelovens krav til påstande, herunder også kommentarerne i den kommenterede Retsplejelov, har forelagt påstandene for en advokat med møderet for Højesteret og 40 års erfaring i civilproces.

Denne advokat var af samme opfattelse som jeg selv.

Landsretten OPFORDRES derfor til – i medfør af Retsplejelovens § 339, stk 4 – at løfte sløret for den særlige juridiske alkymi, der synes at indhylle denne sag.

Der henvises i påstandene til HELT KONKRETE handlinger, og hvis dommerne ikke er kyndige i brugen af sociale medier, kunne Retten f.eks. udpege sagkyndige dommere i medfør af Retsplejelovens § 14.

Hermed inklades sagen til Østre Landsrets afgørelse.

På sagsøgers vegne

Henrik Nielsen
Rettergangsfuldmægtig.